

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

Члан 1.

У Закону о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 91/15-аутентично тумачење, 112/15, 113/17 и 95/18), у члану 22а после става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„На терет расхода банке признаје се износ расхода утврђен у билансу успеха банке по основу умањења дуга који сноси банка у висини утврђеној у складу са законом којим је уређена конверзија стамбених кредита индексираних у швајцарским францима.”.

Досадашњи ст. 6. и 7. постају ст. 7. и 8.

Члан 2.

У члану 25. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Приход који резидентни обвезник, основан у складу са прописима којима се уређују инвестициони фондови, оствари по основу отуђења имовине из члана 27. став 1. овог закона, не улази у пореску основицу.”.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, речи: „ст. 1. и 2.” замењују се речима: „ст. 1, 2. и 3.”.

Члан 3.

У члану 27. додаје се став 5, који гласи:

„Капитални добитак, односно губитак у складу са овим чланом, не утврђује обвезник који је основан сходно прописима којима се уређују инвестициони фондови.”.

Члан 4.

У члану 50а став 4. реч: „опорезива” брише се.

Члан 5.

После члана 50ј додаје се члан 50к, који гласи:

„Члан 50к

Пореском обвезнику – банци признаје се право на порески кредит у износу од 2% преосталог дуга утврђеног у складу са чланом 4. став 2. Закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима („Службени гласник РС”, број 31/19).

Порески кредит из става 1. овог члана обвезник користи у два узастопна пореска периода, и то у износу од 50% тако обрачунатог пореског кредита.

У случају да обвезник не може да искористи порески кредит на начин прописан ставом 2. овог члана, неискоришћени износ пореског кредита може се пренети на рачун пореза на добит из будућих обрачунских периода, али не дуже од десет година.

Министар финансија ближе уређује начин остваривања права на порески кредит из става 1. овог члана.”.

Члан 6.

У члану 53а став 1. речи: „као и од” бришу се, а после речи: „члана 52. овог закона,” додају се речи: „као и услуга,”.

Став 2. мења се и гласи:

„Уколико резидентни обвезник користи право на порески кредит из става 1. овог члана, приходи од камата, ауторских накнада, накнада по основу закупа непокретности и покретних ствари, дивиденди које не испуњавају услове да би се на њих примениле одредбе члана 52. овог закона, као и услуга, остварени у другој држави, а по основу којих се користи право на порески кредит из става 1. овог члана, укључују се у приходе резидентног правног лица у износу увећаном за плаћени порез по одбитку на камате, ауторске накнаде, накнаде по основу закупа непокретности и покретних ствари, дивиденде које не испуњавају услове да би се на њих примениле одредбе члана 52. овог закона, као и услуге.”.

Члан 7.

У члану 57. став 2. после речи: „правна лица су дужна да” додају се речи: „у пореској пријави која се подноси за порески период у коме су престали услови за пореско консолидовање утврде и”.

Члан 8.

После члана 61б додаје се члан 61в, који гласи:

„Члан 61в

Резидентни обвезник који се сматра крајњим матичним правним лицем међународне групе повезаних правних лица, у смислу одредаба овог члана, дужно је да надлежном пореском органу достави годишњи извештај о контролисаним трансакцијама међународне групе повезаних правних лица (у даљем тексту: годишњи извештај), на начин који пропише министар финансија.

Међународна група повезаних правних лица (у даљем тексту: међународна група), у смислу става 1. овог члана, је група лица која су међусобно повезана по основу власништва или контроле у смислу МРС, односно МСФИ, и чији је укупни консолидовани приход, исказан у консолидованим финансијским извештајима за период који претходи периоду за који постоји обавеза извештавања у смислу овог члана, најмање 750 милиона евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан усвајања консолидованих финансијских извештаја, и

1) чија једна или више чланица има обавезу да саставља, приказује, доставља и обелодањује консолидоване финансијске извештаје у складу са МРС, односно МСФИ, или би ту обавезу имала када би била правно лице чијим акцијама се тргује на регулисаном тржишту у Републици или изван Републике, и

2) у којој је најмање једно правно лице резидент друге пореске јурисдикције у односу на остале чланице међународне групе, или је најмање једно правно лице резидент једне пореске јурисдикције а подлеже опорезивању у другој пореској јурисдикцији по основу пословања преко сталне пословне јединице.

Крајњим матичним правним лицем међународне групе (у даљем тексту: крајње матично правно лице), у смислу става 1. овог члана, сматра се правно лице, чланица међународне групе, уколико:

1) непосредно или посредно, над једним или више правних лица, чланица међународне групе, има власништво или контролу која ствара обавезу

припреме, састављања, приказивања, достављања и обелодањивања консолидованих финансијских извештаја у складу са захтевима МРС, односно МСФИ, односно, које би такву обавезу имало када би било правно лице чијим акцијама се тргује на регулисаном тржишту у Републици или изван Републике, и

2) не постоји друго правно лице унутар међународне групе које има непосредно или посредно власништво или контролу над тим лицем, и које има обавезу из тачке 1) овог става.

Годишњи извештај се доставља за пословну годину крајњег матичног правног лица, за коју то лице има обавезу да припрема финансијски извештај.

Изузетно од става 4. овог члана, у случају да се пословна година једне или више чланица међународне групе разликује од пословне године крајњег матичног правног лица крајње матично правно лице у годишњи извештај за све такве чланице међународне групе на исти начин уноси:

1) податке за пословну годину те чланице која се завршила у периоду од 12 месеци пре последњег дана периода за који се доставља годишњи извештај, или

2) податке за период који одговара периоду из става 4. овог члана.

Резидентни обвезник, крајње матично правно лице, дужан је да надлежном пореском органу поднесе годишњи извештај најкасније у року од 12 месеци од истека пословне године за коју се доставља годишњи извештај.

Пореском јурисдикцијом за потребе овог члана сматраће се свака територија која примењује засебно пореско законодавство које је независно од прописа неке друге територије, без обзира да ли се сматра засебном државом или делом територије друге државе.

Министар финансија, ослањајући се на изворе везане за добру праксу у вези са извештавањем о контролисаним трансакцијама Организације за економску сарадњу и развој, ближе уређује услове и начин подношења годишњег извештаја.”.

Члан 9.

Одредбе овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2020. годину, односно за порески период који почиње у 2020. години, а одредбе члана 1. овог закона примењују се на утврђивање, обрачунавање и плаћање пореске обавезе почев за 2019. годину.

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.